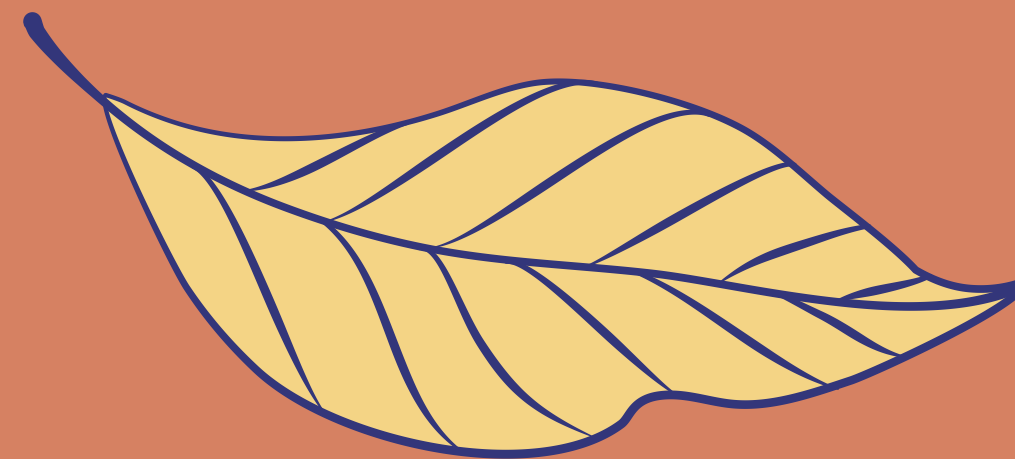

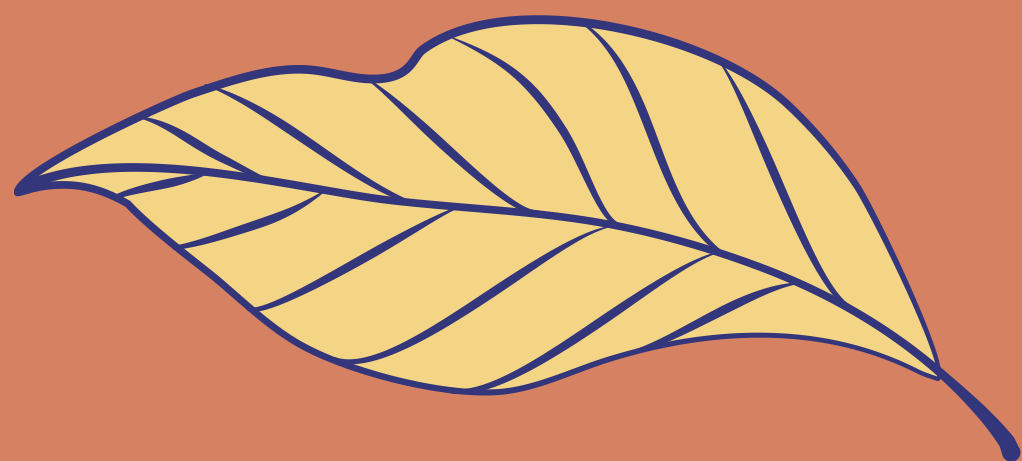
Особливості
композиції і
проблематика
трагедії

ОСОБЛИВОСТІ КОМПОЗИЦІЇ

У своєму завершеному вигляді твір складається з «Присвяти», «Театрального вступу», «Прологу на небі» та двох частин. Першу частину закінчено 1806 року, другу — 1831.

Трагедія має 2 прологи

Перший із них

«Пролог у театрі» — бесіда поета, актора і директора. Троє співбесідників — це ніби три сторони особистості автора. Поет мріє про високу мету; актор закликає сміливіше черпати сюжети із самого життя, щоб оволодіти серцями людей; директор — діловий, практичний — тверезо оцінює дійсність, від розмов кличе до справи, до реального втілення на сцені високих поетичних задумів.

Другий пролог

«Пролог на небі». У ньому беруть участь Бог, архангели Рафаїл, Михаїл, Гавриїл, згодом — Мефістофель. Цей пролог відкривається гімном могутній природі, вічному руху і вічній гармонії, гімном Сонцю і Землі, а завершується суперечкою Бога та Мефістофеля стосовно сутності людини.

У першій частині твору розкривається історія кохання Фауста і юної городянки Маргарити (Гретхен). Закохані цілком покладаються на природу. Для Фауста природа, кохання, щастя, Бог — нероздільні. Але природа не лише велична і прекрасна, вона суперечлива і таємнича. Щасливе і прекрасне кохання закінчується трагічно.

Друга частина твору схожа на мандри чудесними островами.

Фауст, живучи вдруге, намагається досягнути нове й дивне для нього життя і взяти в ньому посильну участь. Проживши

друге життя, фауст підбиває його підсумок. Він

пересвідчився в найвищій цінності реального буття і діяльності життя людини та розуміє, що мусить передати пізнану істину нащадкам, тобто втілити її, побудувавши місто. Фауст також зрозумів, що людину виправдовують висока мета, невтомна праця, активність душі й довічна боротьба за життя і волю. Фауст отримує на небі повне прощення.

Підсумок

ОСОБЛИВОСТІ КОМПОЗИЦІЇ ТВОРУ "ФАУСТ"

- 2 прологи (зав'язка);
- 1 частина — 25 сцен (1806) — не розбита на дії, як того вимагає форма драматичного жанру;
- 2 частина — 5 дій (1825—1831) — забагато для драматичного твору.

Проблеми, розкриті в трагедії

У центрі твору – проблема добра і зла та їх протиборства в людині. Сам Фауст, знаходиться між цими силами. Помисли доктора Фауста благородні і високі, він прагне допомогти людям. Але він весь час стикається зі злом, силою руйнування, силою заперечення. Фауст виявляється в ситуаціях вибору між добром і злом, вірою і цинізмом. Часто він сам заподіює іншим зло, не бажаючи цього. Так він губить життя Маргарити, штовхає її на гріх. Все ж Фауст так і не втрачає чистоти своєї душі. Саме в боротьбі зла і добра проходить життєвий шлях героя, розвивається і міцніє невидимий духовний світ його особистості. Мефістофель говорить про це: «Будете, як Бог, знати добро і зло». Ця боротьба направляє Фауста на пошуки, саме вона відкриває йому істини. У фіналі трагедії в душі героя перемагає розум, світло, добро.

Дякую за увагу!